

Asia: VN/23585/2023

Lausuntopyyntö yleisen tietosuoja-asetuksen toimivuudesta ja sen soveltamiseen liittyvistä kokemuksista

Lausunnonantajan lausunto

Mitkä ovat olleet yleisen tietosuoja-asetuksen soveltamiseen liittyvät merkittävimmät hyödyt ja haasteet?

Tietosuoja-asetus on parantanut ammattikorkeakoulujen ymmärrystä ja toimintaa koskien tietosuoja ja siihen liittyviä käytänteitä. Tietosuoja-asetus on ohjannut korkeakouluja tarkastelemaan omia käytäntöjään tietosuojan toimivuuden varmistamiseksi ja vahvistanut niiden ymmärrystä tietosuojakysymysten osalta. Vaikka tietosuoja-asetus on lisännyt korkeakoulujen vastuita ja tehtäviä tietosuojaan liittyen, on se samalla pakottanut korkeakouluja uudistamaan ja kehittämään omia tietojen keräämiseen liittyviä prosessejaan. Asetus on myös lisännyt henkilöstön tietoisuutta tietosuojakysymysten osalta erilaisen koulutuksen ja uusien käytänteiden myötä. Eduksi olisi kuitenkin kansalliset suositukset sen osalta, millaista osaamista tietosuoja-asioissa toimivilta henkilöiltä edellytetään.

Asetus on myös positiivisella tavalla lisännyt yksilön oikeuksia häntä itseään koskevan tiedon hallinnoinnissa. Lisäksi asetusta on luonut yhtenäiset pelisäännöt koko Euroopan unionin alueelle tietosuojan liittyvän lainsäädännön ja käytäntöjen osalta.

Merkittävimmät haasteet koskevat tietosuoja-asetuksen tulkitaan eri tavalla eri yhteyksissä ja eri tulkitsijoiden toimesta (esim. rekisterinpitäjyyden käsite korkeakoulujen tutkimuksessa, henkilötietojen käsittelyn perusteet korkeakoulun toiminnassa). Toinen keskeinen haaste liittyy asetettujen vaatimusten noudattamiseen, kuten dokumentoinnin pitämisessä ajan tasalla, tietojärjestelmiin kytkeytyvien henkilötietojen säilytysaikavelvoitteiden ylläpitoon ja poistamiseen (mukaan lukien lokit).

Onko tietosuojalaki koettu yleisesti toimivaksi? Minkälaisia haasteita sen soveltamisessa on ilmennyt?

Ammattikorkeakoulujen näkökulmasta keskeinen ongelma kansallisen sääntelyn osalta koskee korkeakoulujen välistä epätasa-arvoista asemaa suhteessa tietosuoja-asetuksessa määriteltyihin sanktiotoimiin. Arene käsittelee asiaa tarkemmin lausunnossaan kysymyksen 19. kohdalla.

Ammattikorkeakoulut nostavat esiin asetuksen soveltamiseen liittyvänä haasteena yhtenäisen ymmärryksen ja yhtenäisen tulkinnan muodostamisen asetuksen säädöksistä. Korkeakoulut ovat itsenäisiä toimijoita, mutta yhteisten käytänteiden luominen koko korkeakoulukentälle edellyttää opetus- ja kulttuuriministeriöltä tai muulta viranomaistaholta selkeämpää ohjausta asiassa. Haasteeksi koetaan myös tietosuoja-asetuksen ja erityisesti tietosuojalain vaikeaselkoisuus ja kielellinen heikkous.

Merkittävänä ongelmana nähdään myös rekisterinpitävyyden määrittelyyn liittyvät ongelmat. Tämä ongelma on selkeimmin havaittavissa tutkimus/TKI-toiminnan yhteydessä: mikä taho on milloinkin rekisterinpitäjä, milloin tehdään vaikutustenarviointia ja miten seloste käsittelytoimista toteutettaisiin. Tutkimuksissa rekisteröityjen suostumusperustaisuus jättää osin avoimeksi tietoturva vaatimusten osalta. Näistä vaateista voisi ohjeistaa tarkemmin.

Näiden lisäksi ongelmaksi on osaltaan muodostunut tietosuoja-asetuksen henkilötietojen minimoinnin periaate ja toisaalta Suomen Kansallisarkiston ammattikorkeakouluille antama ns. pysyvässäilytysaikamääräys ja arkistolain veloitteet. Suomen Kansallisarkisto on 12.9.2017 antamalla määräyksellään (diaarinumero: AL/20757/07.01.01.03.02/2016) antanut kaikille Suomen ammattikorkeakouluille ns. pysyvässäilytysaikamääräyksen. Siinä on 13 eri toimialakohtaa ammattikorkeakoulujen toimintaan liittyen (mm. opiskelija-asiat, kansainvälinen yhteistyö, TKI-toiminta yms.) joiden piirissa syntyviin asiakirjoihin, joista hyvin moni sisältää henkilötietoa, on Kansallisarkisto antanut määräyksen säilyttää pysyvästi sähköisessä muodossa syntyvät asiakirjat sisältöineen. Määräys koskee myös asiakirjoja, jotka sisältävät merkittävässä määrin kansalaisten henkilötietoja. Ammattikorkeakoulut katsovat EU:n tietosuoja-asetuksen ja Kansallisarkiston linjauksen olevan ristiriidassa keskenään. Toivomme oikeusministeriön ottavan asian huomioon asian käsittelyn yhteydessä.

Onko yleisen tietosuoja-asetuksen mahdollistamaa sääntelyliikkumavaraa käytetty EU:ssa ja Suomessa tarkoituksenmukaisella tavalla? Jos ei, miten ja minkälaisia tilanteita varten tietosuoja-asetuksen sääntelyliikkumavaraa tulisi käyttää eri tavoin kuin on tehty?

Ammattikorkeakoulujen näkökulmasta keskeinen ongelma kansallisen sääntelyn osalta koskee korkeakoulujen välistä epätasa-arvoista asemaa suhteessa tietosuoja-asetuksessa määriteltyihin sanktiotoimiin. Arene käsittelee asiaa tarkemmin lausunnossaan kysymyksen 11. kohdalla.

Toinen haaste koskee tietosuojalain ja julkisuuslain yhteensovittamisessa, joka edellyttää varsin kovaa erityisosaamista organisaatiolta. Lisäksi kansallisen liikkumavaran alaiset asiat (esim. journalistiset tarkoitukset, kirjalliset tarkoitukset, tutkimustarkoitukset) vaativat enemmän käytännön esimerkkejä, jotta niiden tulkinta olisi organisaatioille helpompaa.

Tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamiseen lapselle sovellettava ikäraja on määritelty 13 vuotta. Kansainvälisessä yhteistyössä on epämukavaa, että eri EU-maissa tämä ikäraja on erilainen.

Mielestäni tietosuoja-asetuksessa olisi pitänyt ikäraja määritellä, jos halutaan aidosti EU-tasolla asioita yhtenäistää. Tämä saattaa tulla myös tutkimusta tehtäessä vastaan.

Millä toimialoilla yleistä tietosuoja-asetusta on pantu täytäntöön tehokkaasti ja onnistuneesti huomioiden asetukselle asetetut tavoitteet edistää rekisteröityjen oikeuksien ja vapauksien toteutumista sekä edistää tiedon vapaata liikkuvuutta EU-alueella?

-

Minkälaisia haasteita on ilmennyt yleisen tietosuoja-asetuksen ja kansallisen lainsäädännön tai muun EU-lainsäädännön yhteensovittamisessa eri soveltamistilanteissa?

Haasteina on muun muassa lainsäädännön yhteensovittaminen erityisesti sensitiivisten tietojen käsittelyn osalta (EHDS) sekä GDPR:n erilaiset tulkinnat eri maissa.

Onko eri jäsenvaltioiden tietosuojalainsäädäntöjen eroavaisuuksiin ja täytäntöönpanoon liittyen tunnistettu haasteita? Jos on, minkälaisia haasteita?

Pseudonymisoitujen (key-coded data) tietojen määrietykset ja suhde GDPR:ään.

Ovatko Euroopan tietosuojaneuvoston antamat ohjeet auttaneet käytännön soveltamistilanteisiin liittyvien ratkaisujen tekemisessä? Mitä yleisen tietosuoja-asetuksen tulkintaa koskevia ohjeita vielä tarvittaisiin?

Tietosuojaneuvostolla on tuottanut hyviä ohjeita esimerkiksi tietoturvaloukkauksiin liittyen. Konkreettisia esimerkkejä sisältävät ohjeet ovat hyödyllisiä, esimerkiksi henkilötietojen käsittelyperusteisiin (yleinen etu, oikeutettu etu, suostumus) liittyen.

Onko edustamanne organisaatio ollut mukana laatimassa yleisen tietosuoja-asetuksen 40 artiklan mukaisia käytännesääntöjä tai harkinnut niiden laatimista? Mitkä ovat käytännesääntöjen laatimiseen liittyviä merkittävimpiä hyötyjä ja haasteita?

Korkeakoulut aloittivat tekemään opintotietojen ja tutkimuksen käytännesääntöjä, mutta niiden todettiin olevan enemmän ohjeita kuin sääntöjä. Työ on ollut jo pidemmän aikaa pysähdyksissä, koska käytännesäännöistä ei ilmeisesti voi tehdä käytännön esimerkkejä sisältäviä. Tällöin käytännesääntöjen hyötyä on vaikeaa hahmottaa.

Onko yleisen tietosuoja-asetuksen täytäntöönpanoon liittyvä seuraamusjärjestelmä Suomessa tehokas ja tarkoituksenmukainen? Mitä merkittävimpiä hyötyjä ja haasteita seuraamusjärjestelmään liittyy?

Seuraamukset ja -maksut toistaiseksi olleet maltillisia (verrattuna joihinkin muihin maihin). Ovatko seuraukset yhteismitallisia kaikkialla Euroopassa?

Ovatko yleisen tietosuoja-asetuksen kansainväliset tiedonsiirtomekanismit toimivia vai tulisiko niitä kehittää edelleen ja miten niitä tulisi kehittää edelleen? Mitkä ovat olleet kansainvälisiin tiedonsiirtoihin liittyvät merkittävimmät hyödyt ja haasteet?

Ylivoimaisesti hankalin asia toteuttaa tietosuoja-asetuksessa ovat edelleen henkilötietojen siirrot kolmansiin maihin. Tämä konkreettisesti vaikeuttaa esimerkiksi Afrikkaan tehtävää TKI-yhteistyötä erityisesti silloin, jos hankkeessa käsitellään paljon henkilötietoja. Lisäksi on epäselvyyttä siitä, voitaisiin pseudonymisoitu henkilötieto kuitenkin tulkita anonyymiksi vastaanottajan kannalta, jos hänellä ei ole pääsyä pseudonymisoinnin avaimeen (tämä olisi toivottava tulkinta).

Henkilötietojen kolmansiin maihin tapahtuvien siirtojen tulkitseminen vie ihan turhaan aikaa monelta kokonaisuuden kannalta olennaisemmalta asialta. Ei ole mielekästä tutkia syvällisesti siirtoja silloin, jos ainoa siirrettävä henkilötietoa on esimerkiksi palvelun kirjautumisessa vaadittavat sähköpostiosoite ja nimi. Toivoisin, että näissä pystyttäisiin enemmän riskiperustaisuutta käyttämään.

Onko yleisen tietosuoja-asetuksen ns. laajennettu alueellinen soveltamisala, joka kattaa myös EU:n markkinoilla toimivien kolmansien maiden toimijoiden suorittaman henkilötietojen käsittelyn, toiminut tarkoituksenmukaisella tavalla? Olisiko yleisen tietosuoja-asetuksen täytäntöönpanoon liittyvää yhteistyötä kolmansien maiden kanssa tarpeen kehittää ja miten?

-

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen I lukuun – Yleiset säännökset

Asetuksen I luku pääasiassa selkeänä lukuun ottamatta muutamia tarkennuksia. Rekisterinpitäjää koskeva määritelmä voisi olla nykyistä tarkempi, sillä asetuksesta ei käy ilmi, voidaanko esimerkiksi opiskelija tai tutkija määritellä rekisterinpitäjäksi?

Lisäksi on epäselvää, voiko yliopisto tai ammattikorkeakoulu irtisanoutua rekisterinpitäjyydestä? Tarkennusta kaivataan myös tilanteissa, joissa henkilötieto sijaitsee EU-alueen ulkopuolella.

Käsittelyperusteen määrittäminen on monissa tilanteissa haasteellista (yleinen etu, julkisen vallan käyttö, oikeutettu etu, suostumuksen tarve ja riittävyys, vrt. myös tieteellinen tutkimus).

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen II lukuun – Periaatteet

Henkilötietojen käsittelyä koskevat periaatteet mielestämme kuvattu selkeästi ja kattavasti tietosuoja-asetuksessa. Korkeakoulun työssä käsittelyperusteen määrittäminen monissa tilanteissa haasteellista (yleinen etu, julkisen vallan käyttö, oikeutettu etu, suostumuksen tarve ja riittävyys, vrt. myös tieteellinen tutkimus (89 art.)). Tähän tarvitaan tarkempaa ohjeistusta esim. tietosuojavaikuttetulta.

Joissakin tilanteissa tulkintahaasteita aiheuttaa käyttötarkoituksen muutostilanteet ja sen arviointi, milloin tarvitaan henkilön suostumus tietojen minimoinnin periaate, on selkeä tulkinnan kannalta. Lisäksi tietojen hävittäminen on käytännössä haasteellista tilanteissa, joissa osaa tiedoista saatetaan tarvita eri ajankohtina, esimerkiksi silloin kun hankkeen rahoittaja edellyttää työaika raporttien säilyttämistä hankkeen tai työsuhteen kesto pidempään. Näissä tilanteissa ei voi myöskään anonymisoida henkilötietoja, vaikka työsuhte olisi jo päättynyt. Käytännössä nämä ovat työläitä prosesseja silloin, kun käsiteltävien henkilötietojen määrä on erityisen suuri.

Ei myöskään ole täysin selvää, milloin tutkimus voidaan katsoa tieteelliseksi siten, että voidaan tietosuojalain 31 §:n mukaisesti poiketa yleisen tietosuoja-asetuksen 15, 16, 18 ja 21 artiklojen

mukaisista rekisteröidyn oikeuksista. Ammattikorkeakoululain mukaan ammattikorkeakoulun tehtävänä on harjoittaa ammattikorkeakouluopetusta palvelevaa sekä työelämää ja aluekehitystä edistävää ja alueen elinkeinorakennetta uudistavaa soveltavaa tutkimustoimintaa. Tällaista tutkimusta ei voitane oletusarvoisesti tai ainakaan kaikissa tapauksissa katsoa tieteelliseksi. Rekisteröidyn oikeuksista poikkeaminen on siinä määrin merkittävä asia, että sen edellytysten tulisi olla yksiselitteisesti määritelty.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen III lukuun – Rekisteröidyn oikeudet

Tietosuoja-asetukseen on kirjattu erittäin kattavasti rekisteröidyn oikeudet häntä itseään koskeviin tietoihin ja listaus oikeuksista on kuvattu asetuksessa selkeästi. Haasteita aiheuttaa tietojen poistaminen tai toimittaminen rekisteröidylle, sillä näiden toimien teko on erittäin työlästä ja vaikeaa. Tätä työtä vaikeuttaa erilaisten rekisterien suuri määrä. Myös rekisteröidyn suostumus henkilötietojen käsittelylle on altis muutoksille verrattuna, esimerkiksi viranomaisen velvoitteen hoitamiseksi. Rekisteröity voi evätä suostumuksensa halutessaan koska vaan.

Rekisterinpitäjyyden käsite ei myöskään anna suoraa selitystä korkeakoulujen tutkimuksessa ja opinnäytetöissä olevista henkilötietojen käsittelyn rooleista (rekisterinpitäjä/yhteisrekisterinpitäjä/henkilötietojen käsittelijä). Rekisterinpitäjyyden määrittely on hankalaa esimerkiksi opiskelijoiden laatimien opinnäytetöiden osalta. Yleensä on katsottu, että opiskelija on rekisterinpitäjä, jos hän on itse määritellyt opinnäytetyönsä aiheen. Tähän liittyy käytännön ongelmia, kuten se, miten rekisteröityjen oikeuksien toteutuminen varmistetaan opiskelijan valmistuttua ja poistuttua korkeakoulun kirjoilta. Jos opiskelija käyttää henkilötietojen käsittelyssä korkeakoulun tietojärjestelmiä (mikä varmaan on yleisesti ottaen tietoturvallisuuden näkökulmasta toivottavaa), korkeakoulusta tulee henkilötietojen käsittelijä, joka käsittelee henkilötietoja rekisterinpitäjä-opiskelijan puolesta ja lukuun. Tällainen asetelma on ilmeisistä syistä aika ongelmallinen (esim. korkeakoulun olisi sitouduttava noudattamaan henkilötietojen käsittelyssä opiskelijan antamaa ohjeistusta). Vaihtoehtona olisi tulkita opiskelija ja korkeakoulu yhteisrekisterinpitäjiksi (opinnäytetyö tehdään osana tutkintoa, aihetta ei määritellä täysin itsenäisesti vaan yhdessä ohjaajan kanssa), mutta ongelmatonta ei sekään ole.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen IV lukuun – Rekisterinpitäjä ja henkilötietojen käsittelijä

Ammattikorkeakoulujen näkökulmasta luvussa IV tulisi selkeyttää rekisterinpitäjää koskevaa määritelmää. Erityisen haastavaa tämä on niissä tilanteissa, jossa henkilötietojen käsittelijät ovat toisessa yrityksessä kuin varsinainen rekisterinpitäjä. Vaikka osapuolten välillä olisi tehty sopimus EU:n tietosuoja-asetuksen noudattamisesta, on asetuksen mukaisten käytänteiden varmistaminen kuitenkin todella hankalaa varsinaiselle rekisterinpitäjälle.

Asetuksen perusteella on myös epäselvää, pitääkö tutkimushankkeissa hankkeen piirissä laatia erillinen henkilötietojen käsittelysopimus hankkeen yhteisenä työvälineenä käytettävän tietojärjestelmän/sovelluksen palveluntarjoajan kanssa.

Ongelmalliseksi on koettu myös tilanteet, joissa opiskelijalla olisi tarve osallistua esimerkiksi hankkeessa henkilötietojen käsittelyyn ilman että hänellä on palvelussuhdetta korkeakouluun

(esimerkiksi osana opintosuoritusta). Voidaanko silloin katsoa, että opiskelija toimii rekisterinpitäjän alaisuudessa tietosuoja-asetuksen 29 artiklassa tarkoitettulla tavalla, vai tulisiko opiskelijan kanssa tehdä joko työ sopimus tai sopimus henkilötietojen käsittelystä? Jos tehdään sopimus henkilötietojen käsittelystä, voidaanko pitää opiskelijan kannalta kohtuullisina niitä velvoitteita, jotka hänelle henkilötietojen käsittelijänä tulevat suoraan tietosuoja-asetuksen perusteella?

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen V lukuun – Henkilötietojen siirrot kolmansiin maihin tai kansainvälisille järjestöille

Arenen pitää hyvänä kehityssuuntana, jossa tiedonsiirtoa kolmansiin maihin on tehty aiempaa säännellymmäksi. Ammattikorkeakoulut kaipaavat edelleen tarkempaa selvyyttä sen suhteen, miten vastuukysymykset toteutuvat pilvipalveluiden käytön tai kansainvälisten palveluntarjoajien (kuten Microsoftin) osalta.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen IV lukuun – Riippumattomat valvontaviranomaiset

Valvontaviranomaisen ohjaavaa ja ohjeistusta antavaa roolia olisi korostettava. Ainakin Suomessa valvontaviranomaisen ohjeistus on valmistunut/valmistumassa vasta tietosuoja-asetuksen noudattamisajankohdan jälkeen. Useat tietosuojaan liittyvät kysymykset ovat kaivanneet/kaipaavat valvontaviranomaisen antamaa tarkempaa ohjeistusta mm. riittävään tietosuojan tasoon ja tieteelliseen tutkimukseen liittyvien kysymysten osalta.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen VII lukuun – Yhteistyö ja yhdenmukaisuus

Tietosuoja-asetuksen yhteistyötä ja yhdenmukaisuutta käsittelevä VII luku pääpiirteissään selkeä ja eri tahojen roolit sekä vastuualueet on kuvattu ymmärrettävällä tavalla.

Arene pitää erittäin hyvänä, että johtava valvontaviranomainen voi milloin tahansa pyytää muilta osallistuvilta valvontaviranomaisilta 61 artiklassa tarkoitettua keskinäistä avunantoa ja toteuttaa 62 artiklassa tarkoitettuja yhteisiä operaatioita etenkin toteuttaakseen tutkimuksia tai valvoakseen toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunutta rekisterinpitäjää tai henkilötietojen käsittelijää koskevan toimenpiteen toteuttamista. Valvontaviranomaisten on annettava toisilleen tarvittavat tiedot ja keskinäistä apua. Tällöin saadaan laajempaa näkemystä volyyimia.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen VIII lukuun – Oikeussuojakeinot, vastuu ja seuraamukset

Ammattikorkeakoulujen näkökulmasta ongelma on jo edellä mainittu korkeakoulujen keskenään eriävä asema suhteessa tietosuoja-asetuksen sanktiokäytäntöihin. Ammattikorkeakoulut on tulkittu nykyisen tietosuojalain mukaan toimijoiksi, joita GDPR:n artiklan 83 mukainen hallinnollinen sakko voi koskea (10 miljoonaa - 20 miljoonaa euroa riippuen siitä, mitä artiklaa rikotaan). Yliopistot on puolestaan tulkittu olevan sellaisia itsenäisiä julkisoikeudellisia toimijoita, jotka on rajattu GDPR:n hallinnollisen sakon ulkopuolelle.

Hankintadirektiivissä, PSI-direktiivissä ja saavutettavuusdirektiivissä on käytetty julkisoikeudellisen laitoksen käsitettä rinnastamaan ne organisaatiot viranomaisiin, joita ei muuten katsottaisi viranomaisiksi. PSI-direktiivissä ja saavutettavuusdirektiivissä katsotaan julkisen sektorin elimiin kuuluvaksi julkisoikeudelliset laitokset. Yliopistot ja ammattikorkeakoulut ovat selvästi julkisoikeudellisia laitoksia EU:n käsitteistön perusteella, koska ne on perustettu vastaamaan yleisen

edun mukaisesta tarpeesta eikä niissä pääasiallisesti harjoiteta kaupallista tai teollista toimintaa. Lisäksi kysymys on pääasiallisesti valtion rahoittamasta toiminnasta. Nämä riittävät perusteeksi määrittellä kaikki yliopistot ja ammattikorkeakoulut oikeudellisesta muodostaan riippumatta julkisoikeudellisiksi laitoksiksi.

Opetus- ja kulttuuriministeriö esitti tietosuojalakia säädettäessä, että ammattikorkeakoulut katsottaisiin julkisoikeudellisina toimijoina kuuluviksi direktiivissä määriteltyihin julkisoikeudellisiin laitoksiin, jotka rinnastetaan julkisiin organisaatioihin. Tietosuojalain 24 pykälän 4 momenttiin kirjattu säädös ”itsenäisten julkisoikeudellisten laitosten” rajautumisesta sanktiojärjestelmän ulkopuolelle ei kaikkien tulkintojen mukaan sisällä koko korkeakoulusektoria, vaan se koskee ainoastaan yliopistoja. Arene vaatii, että tietosuojalain tulkintaa tietosuoja-asetuksen hallinnollisen seuraamusmaksun uhasta tarkennetaan siten, että ammattikorkeakoulut rajataan yksiselitteisesti hallinnollisten seuraamusmaksujen uhan ulkopuolelle.

Kommentit yleisen tietosuoja-asetuksen IX lukuun – Tietojenkäsittelyyn liittyviä erityistilanteita koskevat säännökset

Omalla kansallisella lainsäädännöllä on merkittävä rooli EU:n tietosuoja-asetuksen täydentäjänä. Jokaisella EU:n jäsenvaltiolla on omia lainsäädäntöjään, toimitapoja ja mallejaan, jotka eivät sellaisenaan mene tietosuoja-asetuksen piiriin. Näillä kansallisilla lainsäädännöillä voidaan siten toteuttaa tietojenkäsittelyyn liittyviä erityistilanteita, kunhan ne toteutetaan EU tietosuoja-asetuksen hengessä. On hyvä, että asia on kirjattu ylös tietosuoja-asetuksen IX-lukuun.

Ylönen Nina
Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry